

Flygtningenævnets præmisser

Nævnet hjemviste i maj 2014 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende et ægtepar samt tre medfølgende børn fra Rusland. Indrejst i 2013.

Flygtningenævnet udtalte:

”Udlændingestyrelsens repræsentant har oplyst, at der nu er fremkommet oplysninger om ansøgerens visumansøgning, som fjerner grundlaget for den af Udlændingestyrelsen truffene afgørelse, hvorfor hun har anmodet om, at sagen sendes tilbage til Udlændingestyrelsen med henblik på en fornyet vurdering.

Nævnet besluttede på baggrund af de nye oplysninger, som i øvrigt ikke foreligger oversat, at hjemvise sagen til Udlændingestyrelsen.”

Udlændingestyrelsen traf i august 2014 på ny afgørelse om afslag på asyl. Nævnet stadfæstede i december 2014 Udlændingestyrelsens afgørelse.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgerne er etniske tjetjenere og muslimer fra [bynavn], Tjetjenien. Den mandlige ansøger har i perioden 2010-2013 flere gange bistået de tjetjenske oprørere, idet han har hjulpet sin broder. Den kvindelige ansøger har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgerne har som asylmotiv henvist til, at de ved en tilbagevenden til Rusland frygter at blive slået ihjel af myndighederne, der mistænker den mandlige ansøger for at have samarbejdet med de tjetjenske oprørere. Den mandlige ansøgers broder, [U], tilsluttede sig i 1999 de tjetjenske oprørere. I efteråret 2010 henvendte [U] sig på ansøgernes bopæl, fordi han ønskede hjælp til at skaffe sig tøj, mad og medicin. [U] indfandt sig herefter i perioden fra 2010 til 2013 mere end ti gange hos ansøgerne for at få hjælp. Natten mellem den [to datoer i] 2013 blev den mandlige ansøger anholdt af myndighederne på sin bopæl. Den kvindelige ansøger blev i den forbindelse slået og mistede bevidstheden. Den mandlige ansøger var herefter indtil omkring den [dato senere] 2013 tilbageholdt, hvorunder han blev afhørt og tortureret i form af slag over det meste af kroppen og elektriske stød. Han blev løsladt efter at have underskrevet en erklæring om at udlevere [U] til myndighederne, når denne opsøgte ansøgeren. Den mandlige ansøgers storebroder, [R], arrangerede kort efter løsladelsen udrejsen for ansøgerne og deres tre børn. Efter udrejsen af hjemlandet er ansøgerne blevet bekendt med, at familiens hus er blevet brændt ned af myndighederne, ligesom [R] er blevet opsøgt af myndighederne.

Flygtningenævnets flertal kan ikke lægge ansøgernes forklaringer til grund, idet forklaringerne ikke findes troværdige.

Flertallet har herved lagt vægt på, at ansøgerne ikke på eget initiativ oplyste, at de i [foråret] 2013 fik udstedt udenrigspas eller havde søgt om visa til Spanien. Efter at være foreholdt oplysninger herom, har ansøgerne forklaret, at de [i foråret] 2013 tog skridt til at få udstedt visa til Spanien. Det fremgår af sagen, at der foreligger en af ansøgerne underskrevet ansøgning om visa til Spanien dateret [dato i sommeren]

2013. Det fremgår endvidere af sagen, at der foreligger flybilletter med afrejse fra Moskva til Barcelona [dato i sommeren] 2013. Flertallet bemærker, at begge ansøgerne til oplysnings- og motivsamtalerne har oplyst, at deres udrejsedato fra hjemlandet var netop [dato i sommeren] 2013.

Flertallet har endvidere lagt vægt på, at ansøgernes forklaring på flere punkter findes utroværdig. Det findes således blandt andet utroværdigt, at den mandlige ansøger syv eller otte gange kørte fire hundrede kilometer til Nalchik i forbindelse med bestillingen af flybilletter og visa til Spanien, hvorimod han alene provianterede medicin til [U] på de to eneste apoteker i byen, hvor de boede. Ansøgerne findes endvidere at have svaret upræcist og afglidende på centrale spørgsmål, herunder om hvor ofte [U] var på besøg hos ansøgerne mellem 2010 og 2013.

Flertallet finder derfor ikke, at ansøgerne har sandsynliggjort, at betingelserne for opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1 eller stk. 2, er opfyldt.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsen afgørelse.”

Flygtningenævnet afslog i maj 2015 at genoptage sagen.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ved e-mail af [dato primo] 2015 har De anmodet Flygtningenævnet om at genoptage sagen. De har som begrundelse for anmodningen blandt andet henvist til, at Flygtningenævnets afgørelse ikke indeholder nogen bemærkninger om, hvorfor man ikke har ønsket at foretage en torturundersøgelse, uanset den mandlige klager allerede den [dato ultimo] 2013 underskrev en samtykkeerklæring vedrørende torturundersøgelse. De har endvidere henvist til, at sagen oprindeligt blev hjemvist til Udlændingestyrelsen, idet der var fremkommet yderligere oplysninger vedrørende Deres klienters visa, og at der herefter blev truffet afgørelse, selvom der ikke fremkom yderligere oplysninger. De har videre henvist til, at man under mødet i nævnet [dato ultimo] 2014 tillod vidneførsel, men at det ikke ses i selve afgørelsen, om denne har haft nogen betydning. De har endelig henvist til, at De har søgt sagen indbragt for FN's Torturkomité, som har taget sagen under behandling. De har herved vedlagt Deres klage af 23. december 2014 til komitéen og henvist til de derved vedlagte bilag.

De har i Deres klage til FN's Torturkomité af 23. december 2014 blandt andet henvist til, at en udsendelse af Deres klienter til Rusland vil udgøre en krænkelse af artikel 3 i FN's Torturkonvention, idet Deres klienter ved en tilbagevenden til Rusland vil risikere at blive udsat for tortur af de tjetjenske myndigheder, og idet den mandlige klagers datter har oplyst, at myndighederne leder efter den mandlige klager, og i den forbindelse har fremsendt en erklæring vedrørende en verserende straffesag mod den mandlige klager.

De har herudover bemærket, at den mandlige klager ved alle sine samtaler med de danske myndigheder har forklaret, at hans broder [U], som var oprører, havde bedt ham om hjælp, og at han hjalp sin broder næsten hver gang, han blev bedt om det. Den sidste gang var natten mellem [to datoer i sommeren] 2013, hvorefter myndighederne anholdt den mandlige klager. Den kvindelige klager blev ved denne episode slået og mistede derved bevidstheden. Den mandlige klager blev fængslet i 9 dage, hvorunder han blev afhørt og udsat for tortur.

De har vedrørende torturen henvist til, at den mandlige klager blev sultet, slået med forskellige genstande, såsom flasker fyldt med vand, og udsat for elektriske stød. Han blev endvidere truet med, at han og hans familie ville blive slået ihjel, og at hans datter ville blive voldtaget. Han har underskrevet et samtykke til at undergå en torturundersøgelse, men de danske myndigheder har aldrig foranstaltet en undersøgelse af ham. De har herved bemærket, at Deres anbringende om en udsættelse af sagen med henblik på at indhente en torturundersøgelse blev afvist af Flygtningenævnet uden yderligere bemærkninger.

De har yderligere henvist til, at der i [sommeren] 2013 blev sat ild til Deres klienters bopæl. De har herved bemærket, at den mandlige klager af en tidligere nabo er blevet fortalt, at naboerne og brandvæsenet ved denne episode blev forhindret i at slukke branden af politiet. Den pågældende nabo har afgivet forklaring herom under nævnsmødet [ultimo] 2014. Den mandlige klagers datter har herudover fremsendt to erklæringer, hvoraf fremgår, at der blev sat ild til Deres klienters bopæl [dato i sommeren] 2013, og at gerningsmændene ikke er fundet. Både Deres klienter og deres naboer er overbeviste om, at myndighederne står bag ildspåsættelsen.

Ved e-mail af [dato i foråret] 2015 har De fremsendt sygejournaler vedrørende [ansøgerne].

Ved e-mail af [dato i foråret] 2015 har De fremsendt rapport af [dato i foråret] 2015 vedrørende torturundersøgelse foretaget af Amnesty Internationals lægegruppe.

I den anledning skal det meddeles, at Flygtningenævnet ikke finder grundlag for at genoptage sagen eller grundlag i øvrigt for at udsætte Deres klienters udrejsefrist.

Flygtningenævnet kan således henholde sig til sin beslutning af [dato ultimo] 2014, hvori nævnet blandt andet udtalte, at nævnet ikke kunne lægge Deres klienters forklaringer til grund, idet de ikke fandtes troværdige. Nævnet bemærkede i sin beslutning af [dato ultimo] 2014, at:

”[Gengivelse af præmisserne fra nævnets afgørelse]”

Som det fremgår af nævnets beslutning af [dato ultimo] 2014 kunne Flygtningenævnet efter en samlet vurdering af Deres klienters forklaringer sammenholdt med de øvrige oplysninger i sagen ikke lægge Deres klienters forklaringer om deres konflikter i hjemlandet forud for udrejsen til grund. Nævnet fandt således, at Deres klienters forklaringer fremstod utroværdige, og fandt herunder ikke, at den mandlige klager havde sandsynliggjort nogen del af sit asylmotiv, herunder sin forklaring om tortur. Flygtningenævnet har derfor ikke fundet grundlag for at indhente en torturundersøgelse af den mandlige klager.

Nævnet lagde herved blandt andet vægt på, at Deres klienter ikke på eget initiativ havde oplyst, at de i [foråret] 2013 fik udstedt udenrigspas, eller at de havde søgt om visa til Spanien. Det bemærkes hertil, at Deres klienter ved oplysnings- og motivsamtalen med Udlændingestyrelsen den [dato i sommeren] 2013 forklarede, at de ikke havde søgt om visum eller opholdstilladelse eller havde fået udstedt udenrigspas. Uanset at Deres klienter ved partshøring den [dato i efteråret] 2013 blev foreholdt, at Udlændingestyrelsen havde oplysninger om, at Deres klienter havde søgt om og fået udstedt visum til Spanien, fastholdt Deres klienter under denne samtale og under asylsamtalen den [dato i efteråret] 2013 deres forklaring. Den mandlige klager uddybede endvidere sin forklaring med, at han havde en formodning om, at de mennesker, som eftersøgte hans broder, havde søgt visummet på hans vegne for at finde frem til ham via ambassader.

Først under mødet med Dem forud for nævnmødet den [dato i foråret] 2014 forklarede Deres klienter, at de rettelig havde fået udstedt udenrigspas og havde søgt om visum gennem et bureau.

Nævnet lagde ved sin beslutning endvidere vægt på, at Deres klienter havde forklaret divergerende om, hvor ofte den mandlige klagers broder, [U], var på besøg hos dem i perioden 2010 til 2013. Flygtningenævnet kan i den forbindelse henvise til, at den mandlige klager under sin oplysnings- og motivsamtale med Udlændingestyrelsen forklarede, at [U] første gang henvendte sig på familiens bopæl i 2010, og at han efterfølgende besøgte den mandlige klager hyppigere og hyppigere. Til asylsamtalen med Udlændingestyrelsen forklarede den mandlige klager imidlertid, at det var forskelligt hvor ofte [U] kom, og at det ikke var sådan, at han kom hyppigere og hyppigere eller mere og mere sjældent.

Flygtningenævnet lagde herudover vægt på, at det forekom bemærkelsesværdigt, at Deres klienter havde oplyst, at de udrejste illegalt af Tjetjenien den [dato i sommeren] 2013, og at denne dato er sammenfaldende med den dato, der var udstedt flybilletter fra Moskva til Barcelona i Deres klienters navn. Hertil kom, at Deres klienters visumansøgninger er underskrevet den [dato i sommeren] 2013, på et tidspunkt hvor den mandlige klager havde oplyst, at være tilbageholdt af myndighederne. Flygtningenævnet bemærker hertil, at det endvidere forekommer utroværdigt, at Deres klienter, som forklaret, ikke skulle have kendskab til, at det fremgår af deres visumansøgninger, at de tidligere har haft Schengen visa, gyldige for perioden [dato i sommeren] 2010 til [dato i sommeren] 2010, og at visumbureauet skulle have anført disse oplysninger uden Deres klienters vidende. Det bemærkes herved, at den mandlige klager har forklaret, at han har været i personlig kontakt med visumbureauet syv til otte gange i perioden maj til juni 2013.

Flygtningenævnet finder ikke, henset til ovenstående troværdighedsvurdering, at Deres klienters forklaring om, at de alene har underskrevet blanke visumansøgningsskemaer og derudover ikke har haft kendskab til indholdet af ansøgningerne, forekommer troværdig.

Flygtningenævnet bemærker, at det forhold, at Deres klienter, på trods af gentagne muligheder for at berigtige deres forklaring vedrørende udenrigspas og visum, fastholdt den falske forklaring herom, generelt svækker Deres klienters troværdighed, og at vurderingen af Deres klienters forklaringer, herunder de usandsynlige sammenfald mellem forklaringen om deres udrejse og de udstedte flybilletter, skal ses i lyset heraf. Nævnet bemærker endvidere, at disse forhold efter nævnets opfattelse ikke kan forklares med, at den mandlige klager har været udsat for overgreb under en tilbageholdelse.

Flygtningenævnet finder ikke, at der i genoptagelsesansøgningen, eller klagen til FN's Torturkomité, er tilført sagen nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning for sagen, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen ville have fået et andet udfald, hvis oplysningerne havde foreligget i forbindelse med nævnets oprindelige stillingtagen til sagen.

Flygtningenævnet bemærker vedrørende rapporten udarbejdet på baggrund af den torturundersøgelse, som Amnesty Internationals lægegruppe har foretaget af den mandlige klager, at det for så vidt angår de objektive fysiske fund vedrørende den mandlige klager, blandt andet fremgår af rapporten, at: "Krop og lemmer: Ingen ømhed af muskler ved palpering. Ingen indskrænkning af bevægelighed i skulderled, albueled og hoftelid. Normale reflekser. Normal følesans i hænder, arme og på ben. Der testes for kraft i lemmerne og der findes nedsat kraft over hofte- og knæled. Svarende til venstre ben ses der nedenfor knæskallen

fortykkelse af knoglen(...)" Det fremgår videre, at klageren angiver, at fortykkelsen af knoglen er tilkommet efter at han lå sammenklemt i bilen ved tilbageholdelsen, og af konklusionen fremgår det, at: "Der kan være en sammenhæng mellem knæ generne og den forcerede stilling AMD (klageren) lå i mellem sæderne i bilen, da han blev kørt af sted fra hjemmet."

Videre fremgår det af konklusionen, at: *"Slag med vandflasker/flad hånd på muskler behøver ikke give synlige følger, når akutte misfarvninger er overstået. Aktuelt lider AMD (klageren) af muskelsmerter og tager smertestillende medicin mod dette. Muskelsmerterne kan skyldes slag og kan desuden være forårsaget af generel anspændthed."*

Det fremgår endeligt af undersøgelsen, at den mandlige klager har psykiske symptomer, der er forenelige med lidelsen PTSD.

Det konkluderes sammenfattende i rapporten, at der er overensstemmelse mellem den beskrevne tortur og de fysiske og psykiske symptomer og objektive fund, som den mandlige klager har præsenteret i forbindelse med undersøgelsen.

Flygtningenævnet finder ikke, at den af Amnesty Internationals lægegruppe foretagne torturundersøgelse kan føre til en ændret vurdering af troværdigheden af Deres klienters forklaringer om deres asylmotiv.

Flygtningenævnet henviser i den forbindelse til det ovenfor anførte om troværdigheden af de forklaringer, som Deres klienter afgav under asylsagen, herunder ikke mindst om forholdene omkring udrejsen i 2013, kort tid efter at den mandlige klager efter det oplyste blev tilbageholdt.

Uanset at der ifølge rapporten vurderes at være overensstemmelse mellem den beskrevne tortur og de fysiske og psykiske symptomer og objektive fund finder Flygtningenævnet herefter fortsat ikke, at klagerne har sandsynliggjort det af dem påberåbte asylmotiv.

For så vidt angår Flygtningenævnets beslutning af [dato i foråret] 2014 om at hjemvise sagerne til fornyet behandling hos Udlændingestyrelsen, bemærkes det, at det fremgår af Flygtningenævnets beslutninger af [dato i foråret] 2014, at nævnet hjemviste sagerne på baggrund af styrelsens anmodning herom. Udlændingestyrelsen afholdt efterfølgende samtaler med Deres klienter, herunder vedrørende de nye oplysninger om Deres klienters spanske visumansøgninger, hvorefter Udlændingestyrelsen den [dato i sommeren] 2014 på ny meddelte Deres klienter afslag på asyl. Det efterfølgende nævn fandt herefter ved sin beslutning af [dato ultimo] 2014, at sagen var tilstrækkeligt oplyst til at træffe beslutning. Nævnet kan således også herved henholde sig til sin beslutning af [dato ultimo] 2014.

For så vidt angår Deres bemærkning om, at nævnet ikke ses at have taget stilling til betydningen af det af Dem førte vidne under Flygtningenævnets behandling af sagen den [dato ultimo] 2014, bemærkes det, at beslutningens præmisser ikke udgør en udtømmende beskrivelse og afvejning af sagens oplysninger. Det forhold, at der ikke udførligt er taget stilling til betydningen af vidnets forklaring i beslutningens præmisser er ikke ensbetydende med, at forklaringen ikke er indgået i nævnets beslutningsgrundlag. Det fremgår tværtimod af nævnets beslutning af [dato ultimo] 2014, at vidnet [S.C.] afgav forklaring, og forklaringen er gengivet i beslutningen. Vidnets forklaring er således, ligesom sagens samlede oplysninger i øvrigt, indgået i nævnets beslutningsgrundlag.

Flygtningenævnet finder endvidere ikke, at det forhold, at De har indbragt sagen for FN's Torturkomité, der har antaget sagen, kan føre til en ændret vurdering. Det bemærkes herved, at komitéen den 23. januar 2015 har fremsendt Deres klage til den danske regering med anmodning om bemærkninger vedrørende sagens antagelighed samt realitet. Komitéen har samtidigt hermed ikke anmodet om, at der nedlægges foreløbige foranstaltninger mod udsendelsen af Deres klienter. Det fremgår udtrykkeligt af komitéens skrivelse af 23. januar 2015, at der ikke med anmodningen om bemærkninger er nået nogen beslutning vedrørende sagens antagelighed eller realitet.

Flygtningenævnet finder endelig ikke, at de af Dem fremlagte dokumenter vedrørende en angiveligt verserende straffesag mod den mandlige klager og en angivelig ildspåsættelse på Deres klienters bopæl i Tjetjenien, kan føre til en ændret vurdering. Nævnet har herved lagt vægt på, at de pågældende dokumenter allerede forelå på tidspunktet for nævnets beslutning den [dato ultimo] 2014. Nævnet har således allerede taget stilling til betydningen af disse dokumenter.

Flygtningenævnet finder samlet således fortsat ikke, at Deres klienter har sandsynliggjort, at de ved en tilbagevenden til Rusland er i reel risiko for forfølgelse eller overgreb omfattet af udlændingelovens § 7.

Oplysningerne om Deres klienters helbredsmæssige forhold kan ikke føre til en ændret vurdering af sagen. Det bemærkes herved, at de helbredsmæssige oplysninger ikke i sig selv er af asylrelevant karakter. Det bemærkes endvidere, at det falder uden for nævnets kompetence at tage stilling til meddelelse af opholdstilladelse af andre, mere humanitært prægede årsager. Kompetencen hertil henhører under Justitsministeriet."